

— noget egentligt System i Domsafsigelserne, jeg synes ikke, der er noget som helst Princip deri. Vi have nok en Straffelov, hvorefter alle Dommere skulle dømme, men Dommene ere vidt forskellige. Maa jeg nævne et Eksempel fra de allersidste Dage. I Næstved har boet en Værtshusholder, der drev Rufferi. Det var en kendt Sag i Byen, og baade han og hans Hustru ere ogsaa blevne overbeviste om, at de have haft i Skarevis af unge Piger boende hos sig, som de lokkede, narrede eller tvang til Utugt. Jeg kender f. Eks. ganske unge Piger paa 16 Aar, der have været antagne som Tjenestpiger, og som, skønt de Gang paa Gang have vægret sig, alligevel ere blevne tvungne til at være de Personer, der befandt sig i Beværtningen, til Villie. For nylig faldt der en Dom i Næstved i Anledning af et Injuriesøgmaal, som vedkommende Værtshusholder Schøsler Schmidt havde anlagt mod 2 Blade. De anklagede bleve frifundne og Sagens Omkostninger, saa vidt jeg husker, ophævede. Men her inde i København blev en Redaktør dømt ved Hof- og Stadsretten til 600 Kr. i Bøde og 800 Kr. i Erstatning til den samme Person. Jeg sætter, at alle Sagerne vare anlagte ved Hof- og Stadsretten, saa vilde rimeligvis ogsaa de to Redaktører i Næstved være blevne dømt. Nu har jeg haft Lejlighed til at sige, ikke alene her, men ogsaa naar jeg har skrevet i Bladene, at vi egentlig have de mest upartiske Dommere ude i Provinserne. Jeg har naturligvis ikke nogen særlig Adkomst til at klassificere Dommerstanden, men jeg har dog noget Kendskab til den og til de Domme, der afsiges — jeg tænker ikke paa dem, der ere fældede over mig selv, men paa Dommene i de Sager og de Forhold, jeg har beskæftiget mig med. Se, Viborg Overret er efter min Mening en Ret, der staar Side om Side med Højesteret og Hof- og Stadsretten her i København. Jeg ved ikke, hvem det er, der afsiger Dommene ved Hof- og Stadsretten — maaske er Grunden til, at de ere fri for Skud, egentlig den, at man aldrig ved, hvem det er, der afsiger Dommen. Men jeg kunde ønske at vide, efter hvilke Regler der dømmes, og burde vi ikke en Gang for alle bede Justitsministeren, som vi vide gerne vil Ret og Billighed ogsaa for dem, der sidde bag Slaa og Laas, om at give os Klarhed — naar nu Udvalget er nedsat — over, hvor mange Personer der uden Skade for Samfundet kunde frigives fra Arresterne.

Over i Ringkøbing sidder for Øjeblikket

en ung Pige arresteret. Hun er 22 Aar, og hun har tjent 3 Aar paa et og samme Sted, hvilket ikke tyder paa, at hun er nogen daarlig Kvinde. Hun er en lille Smule indskrænket. Der havde været en Strid mellem hende og Datteren i Huset, en ældre Pige. Der opstod Ild i nogle Klyner, nogle Tørv, for Resten om Dagen og paa et saadant Sted, at Ilden eller Røgen hurtigt vilde blive opdaget. Pigen blev mistænkt og kom i Arrest, og det endte med, at hun tilstod — der er ganske vist noget forfærdelig fjollet i hendes Tilstaaelse — og dømtes til 2 Aars Forbedringshus. Det oplystes, at der kun var brændt 4 à 5 Tørv, og Ilden *skulde* opdages, det kunde ikke brænde, uden at Ilden blev opdaget. Hendes Fader eller Stiffader ønsker hende hjem. Nej, hun skal blive siddende, til Sagen har været for Overretten eller Højesteret. Til hvad Nytte? Er der nogen Fare for, at hun vil flygte ud af Landet? Og var der endelig nogen Fare, hvorfor skulde hun saa ikke have Lov dertil? Skete der virkelig noget Tab for Samfundet, dersom hun forsøgte paa det? Men paa samme Tid som hun holdes arresteret, frigives f. Eks. en Person som Aagholm — hans egentlige Navn er Arnkiel —, der i nogen Tid var impliceret i en Sag angaaende en lille Pige, der havde fundet Døden ved Drukning. Om ham er det oplyst, at han havde begaaet en Række meget alvorlige Sædelighedsforbrydelser overfor voksne. Nu var der ganske vist et obscult Blad, som hedder „Ekstrabladet“, der betegnede det som Bagateller, men jeg ved ikke, hvad ærede Medlemmer ville sige til en Forbrydelse, der gaar ud paa følgende: Der averteres i „Berlingske Tidende“ eller „Aftenposten“ eller et andet københavnsk Blad, at en Søndag mellem 10 og 11 vil en Manufakturhandler paa Nørrebro oplæde en lille Pige. Der melder sig en Mængde Smaapiger, som se fattige og pjaltede ud. Han tager et Udvalg af dem, en 3—4 Stykker, sender de 3 bort, og den ene bliver tilbage hos ham. Saa tager han hende ind i et Bagrum, befaler hende at klæde sig af, indsmører hende i grøn Sæbe og vasker hende

Formanden: Hvad det ærede Medlem her fortæller, kan vistnok være meget interessant, men det hører ikke ind under Forhandlingen om denne Sag.

Sabroe: Der er intet „kriminelt“ i dette. Der er intet, som et høvisk Øre ikke kan taale at høre.